

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00539/2011-01

Дана: 26.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **В. Д. из Зајечара**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 26.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **В. Д. из Зајечара** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00408/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

В.Д. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Зајечару, подноси пријаву за избор на судијску функцију у Основном суду у Зајечару, Вишем суду у Зајечару и Привредном суду у Зајечару.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да резултати њеног рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да он испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке, јер је у периоду 2006.-2008.година имала 30,64% укинutih одлука, што је врло добар резултат у њеном суду, потом да је имала испуњеност норме и то 2006.године 42%, 2007.године 52% и 2008.године 69%.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, констатује извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, предлаже да се Уставна жалба усвоји, Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 92 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 03.04.2006.године, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме је требала да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00408/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 92 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у одлуци се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу образовали су се у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду, 2006-2008, обављала је дужност судије у Општинском суду у Зајечару у парничној материји.

Критеријум стручности се утврђује на основу квалитета рада, тј броја потврђених, преиначених и укинутих одлука у односу на број решених по жалби. Она је била судија од 03.04.2006.године, тако да за 2006.годину нема података, због краткоће времена, у погледу квалитета. У 2007.години имала је 17 одлука решених по жалби, од чега 76,46% потврђених и 23,53% укинутих. Међутим, у 2008.години имала је већи број одлука решених по жалбама, на основу чега се може сагледати квалитет, тј. 44 одлуке решене по жалби, од чега је имала 63,64% потврђених, 2,27% преиначених и 34,09% укинутих, што је знатно изнад просека суда јер је просек суда био 26,95%, из чега произилази да није остварила задовољавајући квалитет, јер је Мерилима за оцену минимума успешности обављања судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет ако проценат укинутих одлука по правном леку не прелази 25% за грађанску материју у општинским судовима, а тиме није испунила критеријум стручности.

У погледу критеријума оспособљености, у сагледаваном периоду није радила одлуке у законском року, нити у року до 30 дана на колико се најдуже може продужити законски рок у сложеним предметима, како је прописано мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, иако није била оптерећена, јер није испуњавала оријентациону норму у погледу завршавања броја предмета. Тако је у 2007.години урадила 28 одлука после наведеног рока од 30 дана, а у 2008.години 20 одлука, а прекорачење рокова представља и повреду права на суђење у разумном року.

Такође, у погледу оспособљености, у сагледаваном периоду није завршила број предмета прописан наведеним Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, тј. није испунила минималну норму, већ је у 2006.години остварила 26,36%, од прописане норме по обради Министарства правде, односно 42% по обради суда, у 2007.години 48,79% по обради Министарства правде, а 52% по обради суда и у 2008.години 49,39% по обради Министарства правде, односно 69% по обради суда. Министарство правде је вршило обрачун на основу 11 месеци рада, сходно ставу Високог савета судства, а судови су вршили обрачун на основу радних дана за сваког судију појединачно, међутим, по обрачуну оба органа, она је завршила знатно мање предмета од минимума прописаног наведеним Мерилима.“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке подносилац приговора је изјавила жалбу Уставном суду, оспоравајући исту у целости, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања истиче да се у побијаној одлуци не може утврдити да ли је ВСС користио упоредне параметре и које. У погледу испуњености оријентационе норме указује да је примењена погрешна формула за израчунавање оријентационе норме, а што проистиче из датих резултата, а да коришћена формула од стране Министарства правде нема правни основ и да одступа од члана 40 став 2 Судског пословника важећег у време достављања извештајаи доношења одлуке о избору. У погледу квалитета рада истиче да проценат њених укинутих одлука не одступа за више од 5% од просека суда у којем је радила, а да при том није могло да се цени податак само за једну годину, већ је било нужно да се цени збирно њен резултат, у том смислу доставља збирни извештај. Указује да је за судију изабрана у априлу 2006.године и да при том је у рад примила поред нових предмета и 90 предмета у парничној материји од

претходног судије, да је међу тим предметима било и врло сложених и тешких предмета за чије решавање је потребно више времена и труда од уобичајеног, а нарочито судији почетнику, а при том указује да је и радила ванпарничне предмете и да је посвећивала више пажње квалитету својих одлука, па даје све то утицало на време израде одлука. Предлаже да се њена жалба усвоји побијана одлука поништи и наложи Високом савету судства да поново одлучи о њеној пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 23.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Зајечару, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је навела да је 14.04.2006. године ступила на дужност и да је током 2006. године и 2007. године у суду било 9 парничних судија, док је у 2008. години тај број био смањен на 5. Тврди да је већ до краја маја 2006. године имала 132 предмета у раду, а да је у 2006. години имала 211 предмета укупно у раду што а тај број се незнатно разликује од броја предмета које су у раду имале остале судије које су поступале током целе године. Сматра да први састав Високог савета судства није узео у обзир то што је имала само три године радног стажа и што је у рад добила наслеђене предмете који су врло сложени тако да у прва 2-3 месеца није могла никакву норму да оствари. Додаје да је у 2008. години смањен број парничних судија па да је преосталих пет судија добило нерешене предмете од четири судије који су промениле материју. Подносилац приговора је потом истакла да није задовољна налазом првог састава ВСС-а да не испуњава критеријум стручности, па је онда упоредила проценат укинутих њених одлука са процентом укинутих одлука других судија који су изабрани на судијску функцију. У погледу неиспуњавања критеријума оспособљености због израде одлука преко законског рока и због неиспуњења норме истиче да је просечно за три године имала највећи број предмета у раду, додајући да се из извештаја не може видети сложеност појединих предмета, број рочишта и време које је потребно за

припрему одлуке у таквим предметима. У погледу одлука које није израдила у законском року подносилац приговора је истакла да је поред великог броја предмета које је које је као почетник наследила од других судија, била ангажована око обуке приправника током 2007. и 2008. године, а такође је напоменула да јој је председник суда у том периоду три пута променио записничара што је такође имало утицаја.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Општинског суда у Зајечару, те према извештајима о раду остварила следеће резултате:

2006.година

Поступа као судија од априла месеца 2006.године, укупно 156 радних дана, те се исте године задужује са 47 предмета од тога 8 старих П предмета, а у рад прима и 164 нових предмета, укупно у раду 211 предмета. Укупно решила 92 предмета, 41 пресудом и 51 на други начин, све одлуке су урађене у року до 30 дана, нема ожалбених одлука.

У раду има и 10 Пл предмета сви решени 1 1Р предмет исти нерешен, 13 Р(остало) предмета сви решени.

Укупно остварење норме 42%.

На одељењу ради 9 судија просечно у раду 272 предмета, просечно решено 193 предмета од којих 142 мериторно.

2007.година

У раду укупно има 238 предмета, од тога 132 пренета предмета и 114 примљених предмета, укупно решено 138 предмета и то 92 пресудом и 46 на други начин, 28 одлука израђено у периоду од 30 до 60 дана, 17 ожалбених одлука 13 потврђених 4 укинута или 23,52%, просек одељења 29,16%.

У раду има и 4 Пл предмета исти решени, 8 1Р предмета од тога решено 6 и 44 Р(остало) предмета сви решени, 1 ожалбена и 1 потврђена.

Укупно остварење норме 52%.

На одељењу ради 9 судија просечно у раду 254 предмета, просечно решено 179 предмета од којих 127 мериторно.

2008.година

П предмета укупно у раду 286 предмета, од тога 7 старих и 186 примљених предмета, 144 решена предмета, 91 пресудом и 53 на други начин, од тога 2 стара 20 одлука израђених након рока од 30 до 60 дана, 44 ожалбене одлуке, 28 потврђених, 1 преиначена и 15 укинутих или 34,09%, просек одељења 26,94%.

Пл предмета 12 исти решени, 10 1Р предмеа решено 8, 36 Р(остало) предмета исти решени.

Укупно остварење норме 69%.

На одељењу ради 9 судија просечно у раду 223 предмета, просечно решено 156 предмета од којих 107 мериторно.

Увидом у Т2 обрасце за све судије које су поступале на одељењу утврђено је да су у 2006.години код свих судија одлуке израђиване у року до 30 дана, да су у 2007.години две судије имале кашњење у изради одлука и то подносилац приговора 28 и други судија 19 све у року до 60 дана, као и да је у 2008.години само подносилац приговора имала кашњење у изради одлука и то 20 одлука до 60 дана.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, „Службени гласник РС“ бр. 80/05); у судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала незадовољавајући квалитет рада јер је у свим годинама имала укинутих одлука више од 25%, обзиром да је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности сматра да судија има задовољавајући квалитет рада уколико проценат укинутих одлука разматраних по жалби пред вишим судом за судију општинског суда у грађанској материји не прелази 25%. Подносилац приговора на судијску дужност први пут је изабрана 2006. године, те у тој години нема разматраних одлука пред вишим судом, што је и разумљиво. У 2007. години има разматраних одлука укупно 17, од којих је 4 укинуто, а у 2008. години има разматраних 44 одлуке од којих је 15 укинуто, дакле у посматраном периоду разматраних по жалби укупно 61 од којих 19 укинуто. Подносилац приговора је у 2007. години имала 23,52% укинутих одлука, а у 2008. години 34,09% укинутих одлука, односно у посматраном периоду 31,15% укинутих одлука. Овај проценат укинутих одлука је и изнад 25% колико је прописано Мерилима, али и изнад просека суда у којем је радила. Поред тога, овако високим процентом укинутих одлука подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада који се од судије очекује. Високим процентом укинутих одлука подносилац приговора је приликом одлучивања стварала правну неизвесност, а коју судија мора обезбедити својом одлуком. Испуњеност критеријум стручности подразумева добро познавање процесног и материјалног права. Подносилац приговора из ових статистичких података не поседује потребан ниво стручности.

Основано је изражена сумња и у испуњеност критеријума оспособљености. Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступала, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

У првом реду се у смислу одредбе члана 6 Правила констатује да подносилац приговора ни у једној од посматраних година није имала остварење оријентационе норме, већ је у 2006. години имала остварење оријентационе норме од 42%, а коефицијент ажурности 5,4, у 2007. години 52%, а коефицијент ажурности 10, те у 2008. години 69%, а коефицијент ажурности 8. Дакле нити је имала остварење оријентационе норме нити је имала остварен тражени коефицијент ажурности. Из овога проистиче да у тога посматраних година није решавала ни минималан број предмета колико судија у току једне године треба да реши. У раду је имала довољан број предмета да оствари оријентациону норму, или пак задовољавајући коефицијент ажурности. У првој посматраној години као судији почетнику разумљиво је да неће моћи да оствари резултате рада на потребном нивоу, условљено чињеницом да је за судију изабрана у току календарске године и да је потребан одређени период како би се упознала са предметима, припремила их за суђења и спровела процесне радње у циљу решавања предмета. У другој години се од судије већ очекује остварење резултата, а поготово у трећој години која је за подносиоца приговора била и посматрана, очекује се пуно остварење резултата рада и решавање барем минимално очекиваног броја предмета. Подносилац приговора исто није остварила, а што је условљено чињеницом да не поседује потребан ниво оспособљености, који подразумева добро познавање материјалног и процесног права, свест о потреби проучавања предмета, умешношћу, способност аналитичког и синтетичког мишљења. При том Високи савет судства је подносиоца приговора упоредио и са просеком одељења у погледу броја решених предмета и броја предмета решених пресудом, па се констатује да је подносилац приговора знатно испод просека суда у којем је радила. Такође, Високи савет судства није прихватио став подносиоца приговора да је приликом израчунавања оријентационе норме примењена погрешна формула, баш насупрот, а да при том је иста примењена и код осталих судија, не само у суду у којем је радила, већ у погледу резултата рада свих судија у Републици Србији. Поред тога, сви статистички подаци о раду подносиоца приговора засновани су на основу званичних судских података и на обрасцу који представља јавну исправу, па у том смислу сумње у истинитост и тачност унетих података није било.

Поред тога, подносилац приговора је у посматраним годинама имала знатан број одлука израђених ван законског рока. Рокови израде одлука прописани су Законом, па износе 8 односно 15 дана, а само изузетно у сложеним предметима по одобрењу председника суда тај рок израде одлуке може се продужити на рок од 30 дана. Према статистичким подацима подносилац приговора је имала у 2007. години 28 одлука

израђених ван рока од 30 дана, а у 2008.години 20 одлука израђених ван рока од 30 дана, с тиме да је указано да је у суду у 2007.години поред подносиоца приговора само још један судија имао одлуке израђене ван рока, 19 одлука, а у 2008.години само подносилац приговора је имала одлука израђених ван рока у суду у којем је радила. Подносилац приговора бројем предмета у раду није била оптерећена.

На основу ових података, као и чињеницом да је и одредбом члана 16 Мерила прописано да је израда одлука у законом прописаним роковима мерило за оцену савесност вршења судијске дужности, а и сходно члану 6 Правила, закључено је да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености. Чињеница је да подносилац приговора само у првој години рада има све одлуке израђене у року, а да у 2007. и 2008.години има повећање броја одлука израђених ван законског рока. Ове чињенице указују да подносилац приговора не поседује потребан ниво оспособљености, јер да процесно и материјално право у довољној мери познаје, да поседује способност синтетичког мишљења и свест о проучавању предмета, могла је да обезбеди благовремену израду одлука. Поред тога ово указује и на несавесно вршење судијске дужности, јер, у супротном, била би свесна да благовременом изградом одлуке и странкама омогућује суђење у разумном року, које не обухвата само трајање поступка, већ и након закључења расправе и достављање писменог отправка одлуке у разумном року, а што је опште прихваћено у року до 30 дана.

Дакле из разлога што у посматраним годинама није остварила ни минимум оријентационе норме, а при том имала и одлука израђених ван рока, Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка сручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић